

[Elisabeth Bruun Olesen]

Ministeren har i et svar til spørgeren belært VS om, at fristen for at benytte muligheden for uddannelsesydelse for dem, der har afsluttet et arbejdstilbud efter 1. juli 1985, tidligst er 1. januar 1988.

Det er for så vidt altid godt at få gentaget indholdet i en lov. Men VS finder det nu ganske urimeligt, at en person, der først får mulighed for at benytte sig af tilbuddet om uddannelse sent i perioden efter afslutningen af sit arbejdstilbud, måske på grund af afvisning fra en uddannelsesinstitution i første omgang, skal gennemføre sin uddannelse på nedsatte dagpenge.

Svar (8/9 86):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Efter loven om uddannelses- og iværksætterydelse kan uddannelsesydelsen kun fås inden for det tidsrum, hvor den ledige opfylder arbejdskravet i arbejdsløshedsforsikringen. Det vil i praksis typisk sige i en periode på 2½ år efter arbejdstilbuddet, dog med mulighed for forlængelse efter de normale regler for forlængelse af dagpengeperioden, dvs. når der forekommer arbejdsperioder og såkaldt »døde perioder« i ledighedsperioden.

Efter loven er der således ikke mulighed for, at ledige, som modtager en uddannelsesydelse lige inden dagpengeperiodens udløb, kan fortsætte uddannelsen med uddannelsesydelse ud over dette tidspunkt.

En ledig, som ikke ved gennemførelsen af en kompetencegivende uddannelse eller gennem arbejde har fornyet sin dagpengeret, vil blive omfattet af loven om forlænget dagpengeret. Herefter vil vedkommende have ret til dagpenge under uddannelse efter de gældende regler herfor.

Jeg agter ikke at foreslå ændringer i lovgivningen om uddannelses- og iværksætterydelse og forlænget dagpengeret før afslutningen af de igangsatte undersøgelser af ordningen i foråret 1987.

Spm. nr. S 1698

Til indenrigsministeren (2/9 86) af:

Kaj Poulsen (S):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes og på hvilke områder Ålborg kommune har levet over evne de sidste år?«

Begrundelse

Spørgsmålet stilles på baggrund af ministerens udtalelser til Nordjyllands Radio fredag den 29. august angående borgmester Kaj Kjærs tale ved forelæggelsen af budgettet for 1987, hvori ministeren er citeret for at sige »det er jo ikke regeringens skyld, at der er så meget lavvande i Ålborg kommunes kasse, at man må sende skatteyderne en ekstra regning. Det er der kun én forklaring på, og det er, at kommunen har levet over evne«.

Svaret ønskes udformet således, at det fremgår, på hvilke områder ministeren mener kommunen har været ødsel.

Svar (15/9 86):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Kommunerne prioriterer forskelligt og bruger ikke forholdsmæssigt lige meget på de forskellige områder. Det er kommunernes ret, og jeg skal ikke være dommer i de enkelte kommuners prioriteringsdebat. Jeg kan derfor ikke pege på enkeltområder, hvor Ålborg kommune har »levet over evne«. Det er det samlede udgiftsbillede, der for mig er det afgørende, og her er mange tegn på, at Ålborg kommune har en i forhold til sine indkomstmuligheder høj placering med hensyn til udgiftsniveau og udgiftsvækst.

En gennemgang af de kommunale budgetter for 1986 viser, at Ålborg kommune har budgetteret med en betydelig stærkere udgiftsvækst end landets øvrige kommuner.

Hertil kommer, at kommunens budgetteringsforudsætninger på pris- og lønsiden er atypiske. Den samlede pris- og lønudvikling på nettoudgifterne er forudsat negativ ($\div 0,33$ pct.) fra 1985 til 1986, hvor kommunerne under ét regnede med 2,87 pct.s stigning. Dette indicerer en væsentlig underbudgettering i Ålborg kommune af den reale aktivitet i 1986.

Ålborg kommunes 1986-budget opererer med et likviditetsforbrug på 136,6 mill. kr., hvilket også tyder på, at kommunen kan have bragt sig selv i en vanskelig situation ved 1987-budgetlægningen.

Ålborg kommunes udgiftsforløb kan også vurderes over en længere årrække.

Det viser sig så, at udgiftsvæksten siden 1982 har været noget stærkere i Ålborg kommune end i det øvrige land.